తలుపు తడుతోంటే అనిపించింది-మళ్లీ ఈరోజూ అదే జరగనుంది అని నాకూ, పార్వతికి ఈవిషయంలో గొడవ జరగటం పరపాటి అయిపోయింది.

మొదట్లో అంరా తమాషాగా పోయినా, ఏ ఇంట్లో దొంగతనం జరిగినా, ఉండేది ఈ గొడవ కానీ తర్వాత దోపిడీ జరిగినా ఊ:మా రగుఫు కొంచెం తర్వాత—అంటే, ఊళ్లో ఏదైనా అలజడి ఎక్కువ మోగాదులో ఉండేది జరిగినా, గొడవలు జరిగినా ఇవేవీ కాక పార్వతితో గొడవ అంటే నాకిష్టమే!

నాతో తగువు పడుతున్నప్పుడల్లా పార్వతి ఉపయోగించే మాటలు వినసొంపుగనూ, ఆ విన్యాసాలు కను విందుగానూ ఉంటాయి. అందుకే ఇద్దరమూ తరచు గొడవ పడేవాళ్లం. ఆ గొడవకూడా నీటిమీద మాయిల్లాగ క్షణం గడవకమునుపే మాసి పోతుండేది

అయినా ఈ విషయంలో పార్వతి తప్పు లేదు పార్వతి నా భార్య ఏ భార్య అయినా తన భర్త క్షేమం కోరుకోవడం లోకసహజమే కదా!

తలుపు తట్టాడు—అసహనంగా

తలుపు తడుతోంటే చెయ్యి నెప్పిగా ఉంది. చేతికి ఉన్న బాండేజీలోంచి నా రక్తం నావేపే చూస్తోంది

పార్వతి తలుపు తీసింది ఎవరు ఆ పేరు పెట్టారోగానీ, ఆ పేరుకు తగ్గట్టుగా శక్తి అవతారం దరిస్తూ ఉంటుంది కొన్ని క్షణాలలో ఇరుగా, ఈ క్షణంలో ఆమె మళ్లీ ఆదిశక్తి అవతారంలో కనిపిస్తూనే ఉంది

నా ముఖం చూసి చిరునవ్వులు నవ్విన ముఖం, నా చేతికి ఉన్న బాండేజి చూడగానే అంతా ఎర్రగా మారిపోయింది

నాకు నవ్వొచ్చింది — నవ్వుతో బాటుగా లీలగా మనసులో గర్వమూ మెదిలింది

"అబ్బబ్బ!—ఏమిటండి ఇది మళ్లీనూ! మీరూ, మీ దిక్కుమాలిన ఉద్యోగం!! నా ప్రాణానికి వచ్చిపడింది ఈ పీడంతా! అయినా మీరు నామాట వింటారా, వినరా?"

పార్వతి అనబోయే మాట నాకు తెలుసు. ఆడదాని మాట విని ఏ మగవాడూ ఏ దేశం లోనూ బాగుపడ్డట్టుగా నిదర్శనాలు ఏ దేశ చరిత్రలోనూ లేవు నేనూ ఈ విషయంలో అంతే! పార్వతి మాట విని బాగుపడటం మాట అటుంచి నష్టపోవటం మాత్రం నిజం!!

—ఇంతకీ పార్వతి అనేది, ఉద్యోగం మానెయ్యమని!

ఉద్యోగం మానేసి ఏం చేయాలి ??

"చెప్పండి బాబూ, నా మాట వింటారా, వినరా ?"

"పార్వతీ " అనునయించబోయాను

"వద్దొద్దు. నాకు మీ సంజాయిషీలు వద్దు స్పష్టంగా చెప్పండి, మీరు వింటారా, వినరా ?"

"పార్వతీ, ప్లీజ్ "

" ఇదుగో, నా మాట వినరుగదా మీరు! సరే అయితే— ఈ క్షణంలో చెబుతున్నాను రేపు రాజీనామా చేసి వస్తానని నాకు ఈ సాయంత్రంలోగా చెప్పకపోతే, ఈ రోజు రాత్రే నేనూ నా పిల్లలూ ఏ దొడ్డి నూతిలో పడకపోతే నా పేరు పార్వతే కాదు!" అని శపథం చేసింది పార్వతి.

నవ్వుకొన్నాను, తాటాకు చప్పుళ్లు!

నా నవ్వుచూసి, మండిపడింది పార్వతి - "నవ్వుతున్నారు గదా! నవ్వండి నా కళ్లల్లో ఉన్న బాధ మీకు తెలీదనే అనుకోనా? ఈ రోజున నవ్వుతున్న మీ కళ్లే, రేపు నాకోసం కన్నీళ్లతో " పార్వతి కంఠం జీరపోయింది.

"ఒకటడగనా పార్వతీ!—"

"అడగండి!"

"ఉద్యోగంమానేసి ఏంచెయ్యమంటావ్?"

"ఏదోఒకటి ఈ ఉద్యోగం మాత్రం వద్దు!"

"ఏదో ఒకటి అంటే? — ఈ రోజున నెలకు మూడువందల జీతం ఇస్తున్న ఉద్యోగం ఇది! పాలు ఇస్తున్న ఆవును అమ్ముకోవటం తెలివితక్కువ పని!"

"నాకు మీకన్నా, మీరు తెచ్చే ఆ మూడు వందలు ఎక్కువకాదు ఈ ఉద్యోగం మానేస్తే ఈ ఇంటిని నేను పోషిస్తా — పదిళ్లల్లో పాచిపని చేసి. ."

నవ్వొచ్చింది నాకు— నన్ను నిక్షేపంలాంటి వుద్యోగం వదులుకోమని, తను పనిమనిషిగా చేరి, నన్నూ నా కుటుంబాన్నీ వుద్ధరిస్తానంటోంది పార్వతి!

"మీరు నవ్వుతున్నారుగదా, నా కళ్లల్లోంచి రక్తం కారుతోంది ఏపూట ఇంటికొస్తారో తెలీదు, ఎలావస్తారో తెలీదు, వెళ్లిన మనిషిని, మళ్లీ అలాగే చూడగలనా అనిపిస్తోంది! వద్దండీ నాకోసం అయినా మానేయండి!—"

పార్వతి కళ్లల్లో నీళ్లు, ఆ కంటినీళ్లల్లో నా నిర్ణయాలన్నీ పూచిక పుల్లల్లా కొట్టుకుపోతాయి. పార్వతి నిజంగా అంత బాధ పడుతోందా?

నాలో జీవితం పార్వతికి క్షణమో యుగంగానే వుంటోందా?

పార్వతే యింత కష్టం అనుభవిస్తుంటే యింకెవరికోసం చేయాలి ఈ ఉద్యోగం?

" ఊర్లో అందరి కష్టసుఖాలు

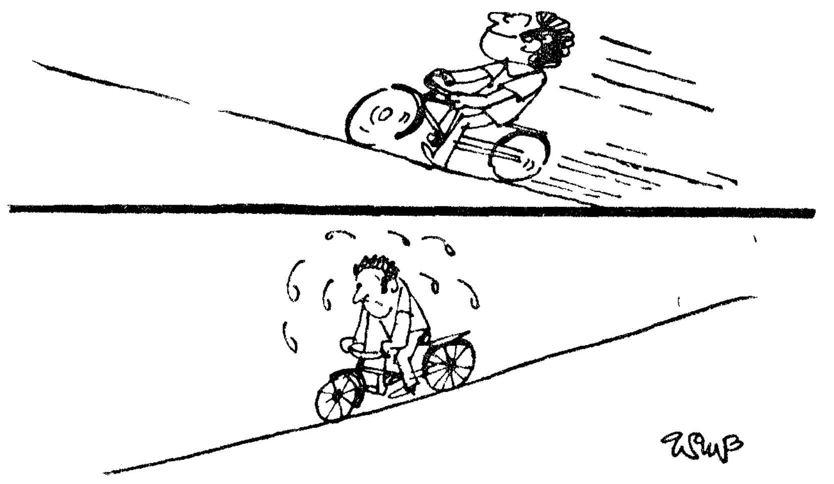

చూడ్డానికే మీ వుద్యోగంగానీ, నా గురించి కానేకాదా ఏం? నా కష్టం ఆలోచించేది మీరు కాకపోతే ఎవరండీ?... వద్దండీ ఈ భయం బ్రతుకు నాకొద్దు ప్రాణాలు అరచేతో పట్టుకొని ఎలా బ్రతకమంటారు? ఓ పూట దోపిడీ, ఓపూట దొంగతనం, యింకోపూట దొమ్మీ - ఇవేవీ కాకపోతే, ఏ రాగుబోతుగురించో చెబుతారు మీకు చెప్పటం అనుభవించటం ఎలా వుంటుందోగానీ. ఈ విషయాలు వింటోంటేనే నా ప్రాణాలు ఏదో ఓ రోజున యిలాగే ఎగిరిపోతాయి! చూడండి, ఈ దెబ్బ, ఎంత రక్తం పోయిందో, ఏమిటో!—"

"ఆ, ఏమీ కాలేదు పార్వతీ! హాస్పిటల్‌కు వెళ్లి మందు వేయించుకొనే వచ్చాకదా!"

"పోవాల్సినంత రక్తం పోయాకే కదా!"

"అదికాదు పార్వతీ—రక్తం ఏమీ పోలేదు ఏదో చిన్న కత్తిపోటు అంతే!"

"మీకేం చిన్న కత్తిపోటని ఎంత తేలికగా చెబుతున్నారో... అది ఆ భుజం మీద కాక కొంచెం పక్కగా ఆ గుండెకే తగిలి వుంటే— వద్దండీ— నా మాట వినండీ, ఈ పాడు వుద్యోగం వదిలేయండి, ప్లీజ్..."

—పార్వతిని యింత కష్టపెట్టి, నేనేం బావుకోను?

పార్వతి కోరినట్టుగానే... ఈ పోలీసు వుద్యోగానికి రాజీనామా యివ్వాలనే నిర్ణయించుకొన్నాను.

* * *

ఉన్నట్టుండి మెలకువ వచ్చింది నాకు. కళ్లు తెరిచాను, మంచంమీద నా ప్రక్కనే పార్వతి ఒకచేయి నా గుండెమీద వేసి నిశ్చింతగా నిద్రపోతోంది ఉయ్యాలలో చిట్టిగాడు, ఆ ఉయ్యాలకిందే వేవీ...ఇదీ నా ప్రపంచం. ఈ నా స్వంత ప్రపంచం ఇపుడు నిశ్చింతగా ఉంది.

పార్వతికి నిన్న ఇచ్చిన మాట గుర్తొచ్చింది ఈ రోజున ఇంత నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్న నా ప్రపంచంలో, రేపు నేను రాజీనామా చేసివస్తే, వచ్చే అలజడి నాకు తెలీందీ కాదు, ఊహించుకోలేనిదీ కాదు.

ఊర్లో జరిగే అలజడులను ఆప ప్రయత్నించగలనుగానీ — నా స్వంత కుటుంబంలో ఆ అలజడివస్తే, ఆపటం నా తరం కానే కాదు

కానీ ... పార్వతి చెప్పేదీ నిజమే! ప్రాణాలు అరచేతో పట్టుకొని ఎంతకాలం బ్రతుకుతుంది తను? జరగాల్సిందేదో జరిగే తీరుతుంది నిర్ణయించుకొన్నట్టుగానే ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసితీరాలి

ఎదురుగా హేంగర్‌కు వేళ్లాడుతూన్న నా యూనిఫారం నాకేసి అదోలా చూస్తోంది. బాధగావున్నా తప్పదు మరి!

కోళ్లు కూసాక, చుక్కలన్నీ తప్పుకొన్నాక, నిర్మలమైన వెలుగు అంతటా అలముకొన్నాక పార్వతి లేచింది నవ్వుతూ! ఎంత ప్రశాంతంగా ఉంది ఈ క్షణంలో!

"ఈ రోజేకదా .." నిద్రలేస్తూ అడిగింది పార్వతి.

"ఆ గుర్తుంది, వెళ్లి రాజీనామా ఇచ్చి వస్తాను!" అన్నాను నేను నిజంగా.

పార్వతి త్వర త్వరగా కాఫీ కాచి ఇచ్చింది. కాఫీ తాగుతున్నంతసేపూ పార్వతి నాకేసి ఆపేక్షగా చూడటం గమనిస్తూనే ఉన్నాను. పార్వతిలో ఇంతటి సంతృప్తి చూసి ఎంత కాలం అయిందోగదా!

40సం॥ అనుభవం
వరి బీజము బుడ్డలు బీజకుట్టు
మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్
లేకుండా గ్యారంటీగా బాగుచేయబడును
వివరములకు: రే అండ్ కో రిజిష్టర్డు ఆసుపత్రి
గౌలిగూడ నయ బస్ డిపో ఎదుట,
బాలాజీలాడ్జింగ్ ప్రక్కన, హైద్రాబాద్-12
ఆఫీస్‌ఫోన్ 42870, ఇంటిఫోన్ 38544

70 సం॥గా దేశ ఖ్యాతిగాంచిన
నారసింహ లేహ్యము
సాలామిస్త్రీ, నపేదామిస్త్రీ, రజితము, కుంకుమపువ్వు, మొ అనేక వస్తు సముదాయము లన్ని విధములైన బలహీనత లను పోగొట్టి పుష్టి, పటుత్వము, మిక్కిలి బలము కలిగించుటలో అత్యుత్తమమైనది 1 డబ్బా ఖరీదు రు 6—75 పోస్టేజి అదనము
పి. శి. ఏ. అండ్ కో.,
పెరిదేపి, ప్రకాశం జిల్లా.
పెద్ద క్యాటలాగు, వైద్య సలహా ఉచితము
ఏజన్సీలు యివ్వబడును

మీకు సంతానం లేదా ?

ఆపరేషను, యితర వైద్య చికిత్సలచే నిరాశ చెందిన సోదరీమణు లనేకులు మా సలహాలచే సంతానవంతులయి యిచ్చిన యోగ్యతా పత్రములు గలవు స్త్రీ పురుష వంధ్యాదోష నివారణ నిపుణులు.
ఉచిత వివరములకు
శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం
రైల్వేస్టేషన్ వద్ద, రామాలయం విధి.
తెనాలి 2

పార్వతి అడగని ప్రశ్న

కాఫీ తాగటం పూర్తి అయాక, వేణ్ణీళ్లు కాచింది. బేండేజీ విప్పి, నిన్న తగిలిన గాయాన్ని సున్నితంగా తుడుస్తోంది ఆ స్పర్శలో ఎంత ప్రేమ, ఎంత ఆప్యాయత!

"చూడండి. ఎంత గాయం తగిలిందో! నా అదృష్టం బాగుండిపోయింది కానీ లేక పోతే, వద్దులెండి బాబూ. ఆ ఉద్యోగాని కీ రోజునే "

పార్వతి అంటూన్న మాటలు వింటూ గాయాన్ని చూశాను పెద్ద బలమైన గాయం కాదుకానీ, పార్వతి ఆడది పైగా నా భార్య నాకు తగిలిన గాయం పార్వతికి పెద్దదిగానే కనిపిస్తుంది

మనసులోనే నవ్వుకొన్నాను.

— ఎవరో పిలుస్తున్నట్లుగా అనిపించి, అటుకేసి చూశాను అవును, ఎవరో వచ్చారు పార్వతి కాపడం పెట్టటం ఆపి, ముందు గదిలోకి వెళ్లింది

"మీకోసం ఎవరో వచ్చారు!" అంది పార్వతి

తువ్వాలు వొంటిమీద వేసుకొని ముందు ఎవరో ఓ నలభై ఏళ్లవ్యక్తి—అతని భార్య కాబోలు ఒకావిడ వచ్చారు

"వెంకటేశ్వర్లుగారు మీరేనాండీ ?"

ఔనన్నట్టుగా తలవూపి లోపలకు ఆహ్వానించాను ఇద్దరూ లోపలకు వచ్చారు

ఉన్నది ఒకటే గది గది మధ్యలో వుయ్యాల ఉయ్యాలలో చిట్టిగాడు ఉయ్యాలకింద బేబీ వాళ్లనెక్కడ కూర్చోబెట్టాలో అర్థంకాక క్షణం తికమకపడ్డాను పార్వతి నా బాధ అర్థం చేసుకొని మంచంకేసి చూపించింది.

"కూర్చోండి" అన్నాను

కూర్చుంటూ అన్నారాయన "బాబూ. నా పేరు సుబ్బయ్య నిన్న రాత్రి మీకు గాయం తగిలింది మా యింట్లోనే!"

ఆవిడ అందుకొంది : "దేవుడిలా వచ్చి ఆదుకొన్నారు బాబూ! వచ్చే సోమవారంనాడు మా అమ్మాయి పెళ్లి. ఆ పెళ్లికి ఇంట్లో జరుగుతున్న హడావిడి గమనించాడు కాబోలు, నిన్న రాత్రి కన్నం వేశాడు దొంగ వెధవ! మీరు దేవుడిలా ఆ క్షణంలో ఆదుకోకపోతే మా అమ్మాయి పెళ్లి ఆగిపోయే వుండేది! మీ ఋణం ఏ జన్మలోనూ తీర్చుకోలేం నాయనా!"

నాలో గర్వం తొణికిసలాడింది— దాన్ని కప్పిపుచ్చుకొంటూ అన్నాను — "దానిదేముంది అండీ, అది నా డ్యూటీ!"

"డ్యూటీ అయినా ఈ కాలంలో చేసే వాళ్లెందరు? మాకోసమేగదా, ఆ కత్తి పోటుకు కూడా గురి కావల్సి వచ్చింది!"

నేనేమీ అనలేకపోయాను

"మూడు, నాలుగు వేల రూపాయల నగదు, చీరలు అన్నీ దొరికిపోయాయి మా వస్తువులే అయినా, నిధి దొరికినట్లుగావుంది మాకు! అందుకే ." ఆవిడ ఏమంటోందోనని అటుకేసి చూశాను

"మా కన్న కొడుకులా మా అమ్మాయి పెళ్లి నిలబెట్టావు నాయనా! అందుకే ఏదో మా తృప్తికొద్దీ యిదిగో, ఈ చీర . మా అమ్మాయి పెళ్లికోసం కొన్నదే! మీకిచ్చి మా కృతజ్ఞత చెప్పిపోదామని వచ్చాం!" అంటూ సంచీలోంచి పట్టుచీర తీసింది ఆవిడ

పార్వతీ, నేనూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ వుండిపోయాము

" . ఇదుగో, ఈ యాభై రూపాయల రొక్కం కూడా వుంచు నాయనా!" అంటూ అందించబోయాడు ఆయన

ముందుగా నేను తేరుకొన్నాను "క్షమించండి మీకు నేను చేసింది అంటూ ఏదైనా ఉంటే అది నావిధి అంతే కానీ "

"సరే, మీ విధే కావచ్చు కానీ ఇది మా సంతోషంకొద్దీ ఇస్తున్న కానుక! మాయిల్లు నిలబెట్టావు — వద్దనకు! సెలవ్, మా అమ్మాయి పెళ్లికి మళ్లీ వచ్చి పిలుస్తాం! తప్పకుండా రండి!" అంటూ వాళ్లు ఇద్దరూ లేచి నిలబడ్డారు.

వాళ్లు ఇద్దరూ బయటకొచ్చేంత వరకూ ఉండి, లోపలకు వచ్చి బట్టలు వేసుకోబోయాను

"అవికాదండీ — ఇవి!" అంటూ పార్వతి యూనిఫారం అందిస్తోంటే ఆశ్చర్యంతో పార్వతిని చూశాను పార్వతికళ్లు ఆనందంగా మెరుస్తోంటే, తృప్తిగా యూనిఫారం అందుకొన్నాను

ఆ తర్వాత ఎపుడూ పార్వతి నన్ను 'రాజీనామా ఎపుడు చేస్తారు ?' అని అడగనే లేదు